DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 15den DECEMBER, 1827. N. 50

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten.

Nademaal aan ons mededeeling gedaan is van de opene brieven die Zÿne Majesteit de Koning onder het Groot-Zegel des Rÿks en dagteekening van den zestienden October dezes Jaars aan Zÿne Excellentie den Generaal Majoor van den Bosch als hoogst deszelfs Commissaris Generaal in de Nederlandsche West-Indische bezittingen verleend heeft, en naardien het aan Zÿne Majesteit behaagd heeft te gelasten dat de gemelde opene brieven ter kennis van het algemeen zullen worden gebragt; zoo geschiedt zulks bÿ deze; luidende dezelve opene brieven aldus:

> Wÿ WILLEM bÿ de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Allen die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten.

Nademaal wÿ hebben goedgevonden eene buitengewone zending naar 'sRÿks West Indische bezittingen te bevelen, zoo is het dat wÿ, ons verlatende op de goede trouw, de kennis en den ÿver van den Generaal Majoor van den Bosch, denzelven hebben benoemd tot onzen Commissaris Generaal in de Nederlandsche West Indische bezittingen, met de vereischte magt, om als onzen vertegenwoordiger in die gewesten den staat van zaken aldaar nategaan, en de noodige voorzieningen te doen plaats grÿpen alles overeenkomstig onze bedoelingen in den hem gegeven lastbrief.

Wÿ gelasten alle hoogere en lagere ambtenaren, zoo Burgerlÿke als Militaire in de Nederlandsche West Indische bezittingen, geene uitgezonderd, genoemden Commissaris Generaal als zoodanig te erkennen en te eerbiedigen, hem allen mogelÿken bÿstand verleenende tot het uitvoeren van zÿnen last. Wÿ begeeren voorts dat de Regeringen der West Indische kolonien zullen blÿven in de uitoefening van het dagelÿks bestuur, onder zoodanige voorschriften, als aan hen onzentwege, door onzen Commissaris Generaal zullen worden gegeven. Want wÿ zulks alzoo ten dienste van het Rÿk en deszelfs West Indische bezittingen hebben bevonden te behooren.

Gedaan en gegeven te 'sGravenhage onder het Groot Zegel des Rÿks, den zestienden October des jaars een duizend acht hondert zeven en twintig, van onze regering het veertiende.

(w. g.) WILLEM.

Van wege den Koning,

(w. g.) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 11den December 1827, het vÿftiende Jaar van Zÿner majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het aan Zÿne Majesteit den Koning, bÿ besluit van den 5den Augustus dezes jaars No. 167, hetwelk door Zÿne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien, bÿ missive van den 27sten der gemelde maand La. I No. 70-55 aan ons, ter uitvoering van het daarin verordende, is toegezonden, behaagd heeft te bepalen: dat, zoo lang omtrent de criminele regtspleging in Zÿner Majesteits West Indische Kolonien geene andere verordeningen door Hoogstdezelve zullen worden vastgesteld, de Hoven en Raden van Justitie in de kolonien Suriname, Curaçao en St. Eustatius, St. Martin en Saba in de behandeling en beregtiging van criminele zaken zullen moeten volgen en in acht nemen het reglement van den 10den October 1798 door het Gouvernement in der tyd vastgesteld; met last op de respective Gouverneurs om aan het evengemeld besluit in de kolonien onder hun bestuur de noodige publiciteit te geven.

Zoo wordt hierbÿ aan het voormelde reglement, hetwelk met het gemelde koninglÿk besluit aan ons ter hand gekomen is, publiciteit gegeven, luidende hetzelve als volgt:

PUBLICATIE

VAN HET

Uitvoerend Bewind

DER

> Bataafsche Republiek, betrekkelÿk het in dezelve geinsereerde reglement van het vertegenwoordigend ligchaam wegens het provisioneel procedeeren, tegen zoodanige gevangenen, die tot gene confessie der misdaad of misdaden, hun door de publieke aanklager te lasten gelegt kunnen gebracht worden.

den 10den October 1798.

Het vierde Jaar der Bataafsche Vrÿheid.

Gelÿkheid, Vrÿheid,

Broederschap.

PUBLICATIE.

Het Uitvoerend Bewind der Bataafsche Republiek, doet te weten.

Dat het vertegenwoordigend ligchaam op de wÿze bÿ de staatsregeling vastgesteld, overwogen hebbende, dat daar het belang der maatschappÿ gene interruptie in de administratie der Crimineele Justitie gedoogt, maar dat integendeel zoo wel het regt der gevangenen op eene onverwÿlde afdoening der tegen hun ingebrachte beschuldigingen als de handhaving der goede orde eene spoedige voorziening vereischt, en na de afschaffing der pÿnbank, ingevolge het 36 artikel der burgerlÿke en staatkundige grondregels voor de acte van staatsregeling geplaatst in de manier van procedeeren bÿ het voormalig gewest Holland plaats hebbende, voor het invoeren van eene algemeene manier van procedeeren, in lÿfstraffelÿke zaken, overeenkomstig artikel 28 van bovengemelde grondregels tot remplacement van het middel der pÿnbank zoodanige provisioneele bepalingen vereischt worden, waarbÿ in de meeste gevallen behoorlÿk word voorzien, en welke aan de minste inconvenienten laboreerende, de teederste zorg voor de individueele vrÿheid en voor de publieke veiligheid in dier voegen vereenigen, dat de onschuld tegen alle gevaar beschermd, en de Justitie in haar gezag gehandhaaft en allezints geërbiedigd worde, heeft gearresteerd het hiernavolgende.

> Reglement, volgens hetwelke bÿ provisie en tot dat eene algemeene manier van procedeeren voor de geheele Bataafsche Republick zal zÿn ingevoerd, in het voormalig gewest Holland zal worden geprocedeerd tegen zoodanige gevangenen, die tot gene confessie der misdaad of misdaden, hem door den publieken aanklager te lasten gelegd, kunnen gebracht worden.

Art. 1. De pÿnbank bÿ de acte van staatsregeling afgeschaft zÿnde, zal in geen geval, hoe ook genaamd, een regter ter bekoming van confessie van een beschuldigden zich mogen bedienen van eenig middel, hetwelk denzelven pÿn of ongemak aandoen, of daarvoor, ingeval van verdere ontkenningen, bevreest zoude maken.

Dit belet echter den regter niet een beschuldigde, hetzÿ gevangen of gedaagden in persoon, die weigerd op de hem voorgehouden woudende vraagpointen, of eenigen van dien te antwoorden, en bÿ die weigering, na dat de regter hem zÿne verpligting zal hebben onder het oog gebracht, blÿft persisteeren, door zoodanige middelen als bÿ gepast zal oordeelen, daartoe te noodzaken.

2. Het zal nogthans den regter niet vrÿstaan, alle gevangenen, welke bÿ de verhooren en confrontatien, die zy zouden mogen ondergaan hebben, tot gene confessie van de misdaad of misdaden, hun te laste gelegd, hebben kunnen gebracht worden, zonder onderscheid te ontvangen in ordinaires proces, maar zal de regter, mitsgaders ook de publieke aanklager, voor zoo veel hem aangaat met achterlating in zoo verre van de by de Hollandsche rechtbanken tot hiertoe gerecepieerde praktÿk zich in het beleiden van Crimineele zaken gedragen naar hetgeen bÿ de volgende artikelen is bepaald.

3. De verhooren van den gevangenen mitsgaders de confrontatien indien dezelve hebben plaats gehad afgeloopen zÿnde, zal de publieke aanklager dezelve, benevens de precedente informatien, en verdere bewÿzen, bÿ hem ingewonnen, onder behoorlÿke inventaris, of notitie van stukken ten spoedigste aan den regter overleveren, bÿ zal daarbÿ voegen zÿne consideratien en advis hoedanig overeenkomstig dit reglement, in die zaak tegen den gevangen zou behooren te worden geprocedeerd, en verzoeken s'regters goedvinden daaromtrent te verstaan, en zal de regter alles doorgezien hebbende daarop, naar bevind van zaken disponeeren, overeenkomstig hetgeen bÿ de volgende artikelen respectivelÿk word vastgesteld.

4. Indien de regter bevind, dat de gevangen de misdaad, hem door den publieken aanklager te laste gelegd, bÿ de verhooren of confrontatien, volkomen heeft beleden, zal bÿ denzelven admitteeren, om op des gevangens confessie regt te vragen, en te dienen van zÿnen Crimineelen eisch en conclusie, en zal vervolgens de zaak bÿ den regter worden gedecideerd, zoo en in dier voegen, mitsgaders ten zulken effecte als thans gebruikelÿk is.

5. Indien de regter bevind, dat de verhooren en confrontatien, wel verre van eenige confessie van misdaad op te leveren,

integendeel van dien aart zÿn, dat daardoor alle suspicien, ten lasten van den gevangenen, uithoofden der precedente informatien gelegen hebbende, zÿn opgeheven, en er gene waarschÿnlÿkheid is, dat zig nieuwe gronden van suspicie zullen opdoen, zal hÿ den gevangen ontslaan, zonder eenige bepaling.

6. Indien de regter bevind, dat de gevangen de misdaad hem te lasten gelegd niet heeft geconfesseerd, dat ook de informatien, die thans voorhanden zÿn notoir ongenoegzaam zÿn, om den gevangen als schuldig aan de begane misdaad te condemneren, en er geene waarschÿnlÿkheid is, om voor als nog of binnen eenen korten tÿd, meerdere bewÿs intewinnen, edoch dat het mogelÿk is, dat dezelve door den tÿd, zullen te bekomen zÿn, zal hÿ den gevangen ontslaan onder handtasting, en belofte van zich ten allen tÿde, des vermaand zÿnde wederom te zullen sisteeren, subpoena confessi et convicte.

7. Indien de regter bevind, dat de gevangen de misdaad, hem te lasten gelegd niet alleen niet heeft geconfesseerd maar dat het ook daarenboven duister en twÿfelachtig is, of de bewÿzen, door den publieken aanklager geproduceerd, al of niet genoegzaam zÿn, om den gevangen als schuldig aan de aangetÿgde misdaad, te condemneeren of te ook dat er questie vallen kan over het al of niet misdadige van de daad, zal hÿ den gevangen, ontvangen in een ordinaire proces.

8. Indien eindelÿk de regter bevind, dat de gevangen, wel niet is kunnen gebracht worden tot confessie van de misdaad waarvan hÿ beschuldigd is, doch, dat de informatien ten zÿnen lasten overgelegd van dien aard zÿn, dat door dezelve ten vollen bewezen schÿnt, dat het delict door den gevangen geperpetreerd is zal de regter den publieken aanklager authoriseeren, om op die bewÿzen, in extra ordinair proces recht te vragen, en mits dien te dienen van zÿnen crimineelen eisch en conclusie.

9. De regter zal van deze zÿne dispositie niet alleen aan den publieken aanklager maar ook aan den gevangen dadelÿk kennis geven, en teffens aan laatstgemelde de vrÿheid, om een of meer practiseins te verkiezen, ten einde summierlÿk en buiten figuur van proces op de wÿze hier na te bepalen, zoodanige defensie voor hem te doen als hÿ zal te raden worden, indien hÿ geen practisein kan bekomen voegd hem de regter een of meer practiseins ten dien einde toe.

10. Aan de practiseins, door den gevangen verkoozen, of hem toegevoegd, word dadelÿk vrÿ acces tot denzelven verleend.

11. Binnen den tÿd van acht dagen, na de voorschreve dispositie, zal de publieke aanklager aan den regter moeten overleveren, zÿnen crimineelen eisch en conclusie met en benevens de stukken, door hem bevorens aan den regter, ingevolge art. 3 gesuppediteerd, en zal ter gelÿker tÿd copie van zÿnen eisch en conclusie mitsgaders der bewÿzen, door hem bÿ den regter ingeleeverd, aan den gevangen of deszelfs practisein ter hand stellen.

12. De kosten, op het vervaardigen dier copien te vallen, zullen door den gevangen moeten worden betaald indien hÿ daartoe onvermogend is, zal hÿ de publieke aanklager dezelve mogen brengen onder de kosten en misen van Justitie, en mitsdien daarvan door den lande restitutie bekomen.

13. Indien des gevangens practiseins vermeenen, visie te moeten hebben van de originele bewÿzen, door den publieken aanklager ingediend, zullen zÿ zig daartoe aan den regter kunnen adresseeren, die in zoodanig geval twee leden uit de regtbank, of een Minister derzelve zal committeeren, om de verzogte visie te geven.

14. Het staat den gevangen vrÿ, om binnen zekeren tÿd, door den regter te bepalen, de getuigen van den publieken aanklager, of sommigen van dien, op contra vragen te horen, ten welken einde dezelve door den publieken aanklager daartoe door of van wegens den gevangen geinsinueerd zÿnde, voor den regter zullen worden gesisteerd, gelÿk mede om alle zoodanige bewÿzen, als hÿ tot zÿne defensie soude kunnen inwinnen aan den regter te suppediteeren, en daarbÿ te voegen eene deductie of memorie van regten; binnen denzelven tÿd zal ook de publieke aanklager eene memorie tot adstructie van zÿnen crimineelen eisch en conclusie aan den regter kunnen overgeven.

15. De regter bepaald den tÿd, waarvan in het voorgaande artikel gesproken is, zoodra de publieke aanklager gediend heeft van zÿnen Crimineelen eisch en conclusie, met de stukken daartoe behoorende, en regeld zich dienaangaande naar de omslagtigheid, en andere omstandigheden der zaak, dezelve zal echter nooit korter dan veertien dagen en niet langer dan zes weken zÿn, en zal dezelve, eens bepaald zÿnde, niet dan om de dringendste redenen verlengd mogen worden, en dan nog voor geen langer tÿd, dan door den regter volstrekt noodzakelÿk zal worden geoordeeld.

16. De termyn aan den gevangen, tot het doen zÿner defensie vergund, verstreeken zÿnde, het zÿ bÿ de defensie gedaan hebbe of niet, zal de regter zoo spoedig mogelÿk de zaak examineeren, en daarin ten definetiven vonnissen, zoo als hÿ in goede Justitie zal bevinden te behooren, en zulks meer als ten aanzien van vonnissen op confessie gewezen plaats heeft, zonder dat daartegen aan den gecondemneerde het middel van appel, reformatie, of eenigerhande provocatie zal worden toegelaten.

17. Indien nogthans de regter, na examen van des gevangens defensie, mogt bevinden, dat dezelve zoo plausibel was en de zaak daardoor was geworden zoo twÿfelachtig, dat de gevangen als nog zou behooren ontvangen te worden in een ordinair proces, of te ook ontslagen onder handtastinge zal hÿ daartoe niet alleen als nog mogen, maar ook moeten procedeeren en zal daardoor zÿne voorgaande dispositie verstaan worden te zÿn gealtereerd, en zal zelfs, indien des gevangens defensie mogt wezen zoo volleedig, dat dezelve volkomen zou behoren te worden geabsolveerd, en van alle reatus ontslagen, zulks insgelÿks moeten geschieden, met al het welk des regters conscientie belast wordt.

18. De stÿl en manier van procedeeren, bÿ de respective Crimineele regtbanken in het voorschreve voormalig gewest vigeerende, zal provisioneel blÿven geobserveerd, voor zoo verre daarinne door het gestatueerde bÿ dit reglement gene verandering is gemaakt.

Dienvolgens gelast het voornoemde Bewind, in naam des vertegenwoordigenden ligchaams, dat deze zal worden afgekondigd en aangeplakt, alomme waar zulks behoort.

In den Hage den 10den October 1798, het vierde Jaar der Bataafsche Vrÿheid.

(geparapheerd)
J. W. van Hasselt v. t.
(onderstond)
Ter ordonnantie van hetzelve,
(was geteekend)
S. Dassevael, Loco Secretaris.
Voor kopy konform,
De Secretaris Generaal bÿ het Ministerie voor de Marine en Kolonien.
(geteekend) Quarles van Ufford.

Gearresteerd op Curaçao den 5den December 1827, het vÿftiende jaar Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 12den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het bÿ de tweede afdeeling der publicatie van Gouverneur en Raden van Policie op den 16den November 1824 gearresteerd en den 26sten derzelfde maand uitgevaardigd, bepaald is: "dat van den 1sten January 1828 af aan geen zeebrief zal worden verleend op den naam van iemand, als schipper van eenig vaartuig in deze kolonie t'huis behoorende, byaldien de zoodanige persoon die men verlangt als schipper aan te stellen het lezen en schrÿven niet verstaat, en wel namelÿk van de Nederlandsche taal wanneer hÿ in deze kolonie geboren is; edoch in dezelve niet geboren maar genaturaliseerd zÿnde, als dan de taal van zÿn geboorte land; zullende hiervan uitgezonderd zÿn, al de genen die alhoewel zÿ niet lezen noch schrÿven kunnen, echter tot en met de afkondiging dezer als schippers gevaren hebben, alle dewelke bÿ voortduring als zoodanig zullen mogen worden aangesteld ofschoon naargaans de voormelde vereischten niet bezittende welke voor anderen na 1827 zullen gevorderd worden."

Zoo hebben wÿ raadzaam geoordeeld de belanghebbenden aan die vorenstaande verordening te herinneren, gelÿk dezelve daaraan herinnerd worden bÿ deze.

Gedaan op Curaçao den 7den December 1827, het vÿftiende jaar Zÿner Majesteits regering.

(w g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat Zyne Excellentie de Generaal Majoor van den Bosch, Zyner Majesteits Commissaris Generaal in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, alle Dingsdagen, des voormiddags van negen tot elf ure, op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam audientie verleenen zal aan de genen die daarvan zullen willen gebruik maken.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 11den December 1827.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

VERMITS er geen billet tot het leveren van Water, waarvoor op den 20sten November ll. annonce is gedaan, is aangenomen, zoo zal ingevolge autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c. de Boekhouder en 1ste Commis, waarnemende de werkzaamheden van het ambt van Raad Contrarolleur der Financien met den minst inschryvenden onder nader approbatie contracteren voor de levering van Water, ten behoeve van het Garnisoen, Militaire Hospitaal, &c. &c. waaronder ook begrepen is de leverancie van genoemd artikel ten behoeve van den Vestingbouw, als mede voor voedsel van twee ezels op het Fort Nassau.

De beslotene billetten van inschryving zullen uiterlyk tot aanstaanden Dingsdag den 18den December vóór twaalf ure ten Kantore van den Raad Contrarolleur der Financien worden aangenomen.

De Boekhouder en Eerste Commis voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 14den December 1827.

Hoofd Ontvanger's Kantoor,
den 10den December 1827.

WAARSCHOUWING.

DE belastingschuldigen die in gebreken zyn gebleven hunne reeds vervallene rekeningen voor de belasting op de consumptive goederen te betalen en degenen wier rekeningen voor de belasting op vaste eigendommen nog open staan, mitsgaders de hypotheekschuldigen die nog interesten aantezuiveren hebben en de bezitters van geusurpeerde gronden over dit jaar, als ook de debiteuren van weeg en meetloon en die genen ten wiens laste vervallene adsignatien nog onvoldaan zyn, worden allen by deze ernstiglyk aangemaand, om hunne achterstallige schulden, vóór het einde van dit jaar, te komen afbetalen; ten einde het overgaan tot onaangename maatregelen noodeloos te maken.

De Hoofd Ontvanger dezer Kolonie,
C. L. VAN UYTRECHT.

Fiscaal's Kantoor, den 14den December 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Welodelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 15½ Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.

Lÿst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

J C Jansen	Fredrik Pierre
Andre Regau	Antonetta Sterling
F Fölling	Anna Lorens
Willem Zielhorst	Gebruder Hallach
C J Eeg	J Vos
J A Larée	Lodesteyn
J W van Wyngaarde	K Köhler
B Hartz	Willem Buykers
R Conn	Bing & Jutting
K Klein	Forsyth Gunther, & Co.
Jan Brouwer	J J Jousselin
Stifft	B B Dickenson
Manuel Levie Versteeg	E Kwyn Henriquez
H van der Breggen Paauw	G Albertier
G A C Heldevier Vignon	Dominga Hansen
J Sasso	Lorenzo Oliver
C L Parker	Juan José Ximenes
R N de Crasto	Damasa Yurijarte
Chica Curiel	Maria Innes Simon
F de la Rosa Bocanegra	Julian Soto
A J Jones	B D Roche
D Valencia	Francisco del Sosa
Juana Andries	Lenche Siglear

Curaçao den 14den December 1827.

A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

's Gravenhage, 16den Oct.—Z. M. heeft, verzeld door den Prins van Oranje en Prins Fredrik, de vergadering der Staten generaal met de gewone plegtigheid geopend.

De Koning heeft zyne aanspraak begonnen, met de betuiging, dat hy zich steeds beyvert, met de voortdurende vriendschappelyke betrekkingen met de vreemde mogendheden ter bevordering der belangen zyner onderdanen te doen strekken, en heeft vorvolgens, ten aanzien der conventie met Rome, het navolgende aangemerkt:

"De hoop, welke ik aan uwe vergadering in het vorig jaar te kennen gaf, dat er eerlang eene schikking, omtrent de aangelegenheden der Roomsch Katholyke eeredienst met den Pausselyken Stoel zoude kunnen getroffen worden, heeft zich verwezenlykt. De onderhandelingen deswege hebben van wederzyden het kenmerk gedragen van een opregt verlangen, om dit gewigtig onderwerp tot onderling genoegen te regelen, en zyn gelukkiglyk besloten door eene te Rome geteekende en thans bekrachtigde overeenkomst, welke aan U edel mogenden zal worden medegedeeld. Het voorbehoud, onder het welk de afkondiging der bulle, by die gelegenheid door den Paus uitgegeven, nopens de uitlegging dezer overeenkomst, door my vergund is, bevat den waarborg, welke 's lands wetten noodzakelyk maakten."

Daar na heeft Z. M. melding gemaakt van een tractaat met Mexico, waarby den Nederlandschen handel dezelfde voordeelen worden vergund, als aan de meest begunstigde natien;—van een voorloopigen maatregel van Z. M. den Koning van Zweden, ter opheffing der beletzelen, welke de Nederlandsche schepen verhinderden andere dan eigene voortbrengselen intevoeren, en voorts aangemerkt, dat onze handel in het algemeen toeneemt; onze scheepvaart wordt uitgebreid; onze landbouw zich opbeurt; onze mynen met nadruk worden ontgonnen; onze nationale visscheryen met een afwisselend geluk worden gedreven; het fabriekwezen steeds vordert, en met moed en volharding wedyvert tegen de algemeene mededinging zoo in, als buiten Europa; zoodanig, dat zelfs eenige te voren hier niet beoefende vakken van nyverheid herwaarts zyn overgebragt. Z. M. laat op dit een en ander volgen:

"Het vertier van de voortbrengselen onzer volksvlyt zal dan allermeest verzekerd worden, wanneer handelaar en fabriekant dezelfde lynen trekken en hunne middelen vereenigen, tot behartiging van hunne eigene belangen en van de algemeene welvaart."

Z. M. heeft de vergadering verzekerd, dat de in het verleden jaar geheerscht hebbende ziekte, door het aanwenden van gepaste maatregelen, dank zy der Voorzienigheid, grootelyks verminderd, en dat 'er middelen zyn beraamd ter wegneming der oorzaken, die derzelver verbreiding hebben bevorderd.

Na te hebben aangemerkt, dat de werken ter voltooijing van binnenlandsche gemeenschap, zoo te water als te land, welker gunstige invloed op alle bronnen van welvaart men meer en meer zal ondervinden, met kracht worden voortgezet, zegt Z. M. dat het onderwys steeds aan het oogmerk voldoet, en naar de wetenschappelyke behoefte wordt gewyzigd en uitgebreid;—dat de bloei der schoone kunsten op eene gepaste wyze wordt bevorderd.

Ten aanzien der koloniale bezittingen heeft Z. M. het navolgende aangemerkt:

"De onlusten op Java hebben een meer geruststellend aanzien verkregen; het hoofd der opstandelingen is, achtervolgens, door menig een zyner medestanders verlaten geworden. Het enkel vooruitzigt op de van hier gezondene versterking der krygsmagt, waarvan een groot gedeelte sedert is aangekomen, heeft, volgens de laatste berigten, eenen gunstigen indruk voor het Nederlandsch gezag, op de muitelingen gemaakt. In deze gesteldheid van zaken is het myn voornemen, aan U edel mogenden nog eene buitengewone tegemoetkoming voor die kolonie voor te dragen, welke, voor het oogenblik, geene andere, dan de reeds door U edel mogenden gewaarborgde opoffering zal vorderen.

"De ondervinding heeft my de overtuiging gegeven, dat onze West-Indische bezittingen insgelyks eenige byzondere voorziening behoeven, tot bevordering van derzelver welvaart, in verband met de belangen van het moederland.

"Een kommissaris-generaal wordt door my derwaarts gezonden, voorzien van de vereischte voorschriften, om aldaar een eenvoudig en min kostbaar bestuur intevoeren, en om aan reeds vroeger uitgevaardigde besluiten de rigting te geven, welke in derzelver bedoeling ligt, doch, door verschillende omstandigheden, tot nu toe niet gevolgd is."

Omtrent de geldmiddelen heeft Z. M. in het midden gebragt, dat de takken van ontvang over het algemeen aan de verwachting hebben voldaan; dat Z. M. eene grootere uitbreiding der kadastrale werkzaamheden zal verbeiden, alvorens een nieuw ontwerp voor een bepaalden omslag der grondlasten intezenden, maar dat intusschen de billykheid vordert, dat de thans te zwaar belaste provincien eenige verligting ondervinden en dat van wege Z. M. tot dat einde eene tydelyke voorziening zal worden ter tafel gebragt. Voorts heeft Z. M. gezegd, dat in de inrigting der loteryen met het aanstaand jaar, by gepaste wyziging, zal worden voorzien in den schadelyken invloed, welken derzelve uitoefenen op de zedelykheid der ingezetenen, maar dat ondanks eene te verwachtene vermindering van inkomen, ten gevolge van dezen maatregel, en ondanks de vermeerdering van uitgave, ten gevolge der behoeften van de overzeesche bezittingen, van Z. M. onderdanen geene buitengewone opoffering zal worden gevraagd.

Ten aanzien der wetboeken heeft Z. M. aangemerkt, dat dit maal de wet op de bepaling der regterlyke kantons zal worden voorgedragen; dat het reeds medegedeeld wetboek van strafregt aan de beraadslagingen der Staten generaal zal worden onderworpen, alsmede eene nog voor te dragen wet op de burgerlyke regtsvordering, en welligt ook nog eene wet van strafvordering, waarmede het geheele zamenstel der wetgeving, by de grondwet voorgeschreven, voltooid zoude zyn.

Z. M. heeft aldus geëindigd:

"De menigvuldige gewigtige onderwerpen, by die wetten met zorg behandeld, zullen, uit den aard der zaak, gelegenheid geven tot onderscheidene wyzen van beschouwing en aan U edel mogenden, in uwe tegenwoordige zitting, eenen grooten omvang van moeyelyke werkzaamheden verschaffen. Aan de goede en heilzame uitkomsten derzelve voor het vaderland kan ik niet twyfelen. *Eensgezind is onze liefde voor hetzelve, en in onze zucht tot behartiging van het welzyn onzer landgenooten zullen wy niet te kort schieten in het gemeen overleg der middelen, die daartoe, onder den goddelyken zegen, leiden kunnen.*"

De heer *de Thiennes de Lombize* zal gedurende deze zitting de eerste kamer presideren. Morgen zal de tweede kamer byeen komen, om de volmagten der nieuw benoemde leden te onderzoeken en een drietal voor het voorzitterschap optemaken.

Men verneemt, dat, behalve de bekende conventie met den pausselyken Stoel van den 18den Juny, nog eene andere overeenkomst met denzelven is tot stand gebragt, by welke de tusschenkomst des Konings by de benoeming der bisschoppen niet wordt bepaald by hetgeen in art. 3 van eerstgenoemde conventie voorkomt, maar volgens welke de kapittels door eene speciale breve van den Paus zullen worden gelast, om in de eerste plaats aan den Koning te vragen, welken persoon Z. M. tot den openstaanden bisschoppelyken zetel wenscht verkoren te zien, ten einde zich daar naar te regelen;—dat Z. M. deze bewilliging van de zyde van den Pausselyken Stoel heeft willen beantwoorden met eene wyziging in de beginselen nopens het onderwys der jongelingen, voor den priesterstand bestemd, ten gevolge waarvan de studien in de collegium philosophicum, voorafgaande het onderwys in de godgeleerdheid, niet meer gevorderd, maar vrygelaten zullen worden;—dat Z. M. echter, van het nut van dit collegium philosophicum overtuigd, hetzelve zal in stand houden, en vertrouwt, in de bevordering van hetzelve ten nutte der geestelykheid door nieuwe verlichte kerkelyke hoofden te zullen worden ondersteund, terwyl het dan ook gebleken is, dat de instelling zelve geenzins door den Paus wordt afgekeurd. Men voegt 'er by, dat, daar de konventie uit den aard der zaak niet kan werken voor de benoeming der nieuwe bisschoppen, alles, wat het geestelyk onderwys betreft, tot dien tyd op den vorigen voet blyft, en dat het voorbehoud des Konings, ter gelegenheid van de afkondiging der laatste bulle, als een genoegzaam blyk kan worden aangenomen, dat de uitvoering derzelve, wat betreft het onderwys in de seminarien, onderworpen zal blyven aan de bestaande wettige verordeningen op het onderwys in het algemeen.

Uit de dagbladen van Batavia tot 30sten Juny blykt, dat Z. M. schip de Zeeuw, na den 20sten Mei straat Sunda te zyn binnengezeild, den 28sten dier maand vóór Samarang is aangekomen, en aldaar het battaillon flankeurs der expeditionaire afdeeling heeft ontscheept. Niet lang daarna moet het berigt van de vertraging der reis van de verdere troepen der afdeeling bekend zyn geworden, en men hebben afgezien van het voornemen, om dezelve, alvorens haar in het veld te brengen, te vereenigen, zoo dat genoemd battaillon den 3den en 4den Juny reeds in de keizerlyke residentie van Soerakarta is aangekomen en den 8sten door den generaal de Kock in oogenschouw is genomen, welke een allergunstigst verslag heeft gegeven van deszelfs schoone en krygshaftige houding. Destyds is een algemeene aanval ontworpen tegen den hoofd-rebel Dipo Negoro, welke zich met eene aanzienlyke magt ophield in de helling van het Merapische gebergte, en wel in den omtrek van Seccar, of Passer Kambang. Het battaillon flankeurs heeft deel genomen aan dien togt, tegelyk met eenige nieuw gevormde troepen des Sultans, voornamelyk, om te zien, welk' eene uitwerking de aanwezigheid van eene dergelyke kollonne op de bevolking zoude te weeg brengen. Zoo verre men kan nagaan, is deze uitwerking voordeelig geweest voor het Nederlandsch gezag en hebben zich terstond verscheidene dessa's aan den bevelhebber des Sultans Wiro Negoro onderworpen. Het oogmerk der expeditie is ten deele bereikt, en ofschoon, door het niet tydig oprukken van ettelyke mobile collonnen, het ontwerp, om den vyand naar het gebergte te dringen, ten einde hem aldaar zonder ophouden te vervolgen, is mislukt, heeft de beweging de onderwerping van Djatinom en Poelawata bevorderd. De vyand heeft geen oogenblik de houding aangenomen, als of hy het battaillon flankeurs wilde afwachten, en de collonel Vermeersch, welke het bevel heeft gevoerd over de expeditie, heeft den goeden geest en onvermoeide werkzaamheid der officieren zoo wel als der manschappen van de collonne hoogelyk geroemd. Het is na dien tyd geweest, dat de twee Pangerans en andere hoofden zich hebben onderworpen.

Hamburg, 12den Oct.—De priester en hoogleeraar by het gymnasium te Landshut, in Beyeren, de heer Fischer, welke tot de Protestantsche godsdienst is overgegaan, is door den Koning in gelyken rang by een Protestantsch gesticht daar te lande geplaatst.

Extract of a letter dated Maracaybo, the 1st inst.

"The latest news from Bogota states that the Liberator President is occupied, at present, only in assisting to the numerous dinner and balls given in his obsequiousness; and that he only waits the result of the Grand Convention to act. In the mean time he has received official communications from the South and Peru, stating that order had been re-established there, and that the battaillons of Caracas, Voltadores, Tiradores, Ayacucho and Hussars have signed an act of submission to the Liberator."

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, OCT. 17.

FRENCH PAPERS.

(From the *Journal des Debats.*)

Barcelona, Oct. 3.—As you already know, the king of Spain has announced his arrival at Tarragona to the Catalonians in a proclamation in which he allows the malcontents 24 hours for laying down their arms. He will listen to their complaints, if after his delay they return to their homes. This proclamation has already produced a good effect, which has been assisted by the expulsion of the rebels from the town of Reus. Eight hundred of them have laid down their arms. An ex-commissary of war, in offering his submission, has made known the means which were employed to draw him into the rebellion. Some persons who are powerful by their interest have been pointed out. The king has commanded all the bishops of Catalonia to come to him.

Last Sunday 500 malcontents of Caragol's band occupied St. André, a league from Barcelona. A detachment has appeared under the walls of fort Pio, which is dependent on that town, and demanded a parley with the governor.

In the evening lieutenant-general Beiret caused a regiment to proceed from Barcelona, which had been cantoned in the villages of Sans Sarria, Gracia and Saint Andre. This latter place was evacuated by the Agraviados, who retired half a league further to Badalona, after having fixed a contribution of 500 duros. They now occupy four or five villages along the sea-coast on the road to France.

It is announced that Father Orry has been arrested: his brother, a broker at Barcelona, has been informed of the circumstance by an express.

General d'Arbaud Mison, brother of General d'Arbaud Jonques, departed yesterday in the brig Dragon, of the French squadron, to offer his compliments to the King at Tarragona. We await his return with impatience, because it is reported that much will be said at Tarragona respecting the evacuation of Spain by the French troops, a measure strongly insisted on by the malcontents, although they are said to be the friends of the French.

Vidas, one of the principal Royalist chiefs, has sought his pardon from the King. His Majesty replied, that for what concerned himself he would grant it, but that the vexations which he had caused, the contributions he had extorted, and the assassinations he had committed, came under the cognizance of justice, which would settle matters with him on those points.

We expect here recruits in place of the men whose time of service has expired. The battalions which were only 500 men have been increased to 600. Thus, we shall have a re-inforcement of 700 or 800 men more than heretofore.

Trieste, Oct. 1.—Private letters from Corfu, of the 20th of September, announce that the Egyptian fleet have been required by the Admirals of the Christian squadrons not to disembark the troops on board the vessels which compose it. The letters do not state whether the Egyptians have submitted to this demand.

(From the *Gazette de France*, dated Oct. 14.)

Trieste, Oct. 2.—Letters from Zante, of the 23d of September, state that the English squadron under Admiral Codrington is before Navarino, and has summoned Ibrahim not to undertake any thing at present with the aid of the expedition from Alexandria. Though Ibrahim and the Capitan Bey have declared that they were to receive orders only from Constantinople, the position of the English squadron, and its warlike attitude, will hinder the expedition from attacking Hydra. Ibrahim has sent four Tartars to Constantinople to acquaint the government with the message of the English Admiral, and we are curious to learn what resolution the Porte will take in consequence of this event, which indicates a serious beginning of the intervention.

Oct. 3.—News from Corfu, of 25th of September, but of Greek origin, states that the French and English squadrons stationed off Navarino suffered nothing either to go in or out. A Tunisian frigate, having attempted to leave the port after the notice had been given it in vain, received a broadside from an English frigate, and put back. Lord Cochrane continues his operations, and has made himself master of Anatolico and Vassiladi.—The Russian squadron arrived on the 18th at Napoli, and was saluted by the Greeks with an enthusiasm not to be described.

Such is the news given by the Greeks, which will be very important if confirmed, for they would leave no doubt of the serious resolution of the Powers, and the broadside fired by the English frigate would be the commencement of hostilities.—*Augsburgh Gazette.*

Ancona, Sept. 28.—The steam boat arrived to day in

50 hours from Corfu. Merchants' letters say that the Egyptian fleet is most strictly blockaded by the English fleet at Navarino, Lord Cochrane with 28 Greek ships had gone towards Missolonghi, and taken Anatolico and Vassiladi. A courier who left Constantinople on the 6th of September, had arrived at Janina with news that the Porte had rejected the proposal of the three Powers. —*Ibid.*

Puycerda, Oct. 6.—A decree of the King of Spain was received here yesterday morning, ordering the Agraviados to lay down their arms in 24 hours, on pain of being shot in case of refusal, conformably to the ordinance of the 12th of September.

This decree has been notified to Don Mariano Villela, chief of the rebels, by our former governor, who was at Bourg Madame. Our town was evacuated yesterday evening, to the great joy of all the inhabitants, and the insurgents took the road to Vich, where, it is said, they are going to lay down their arms. All the inhabitants who had quitted the town have again taken possession of their houses, and every thing passed quietly. I will only observe that our former Alcade, faithless to the duties of his place, had joined the rebels, and remained with them. Seeing the evacuation of the town by the Agraviados, and fearing merited punishment, he fled towards the frontiers of France, but the inhabitants themselves pursued him, and took from him a sum of 12,000 francs, the fruits of his plunder.

We hear from Barcelona, that in a single day 2,000 Agraviados went to Tarragona and joined the King's troops, and that 5,000 regular troops have already entered Manresa.

Frontiers of Spain, Oct. 6.—On the news of the Royal decree, the Agraviados quitted Puycerda yesterday evening, and took the road to Vich, the governor of which last town, at the head of the same partisans, on receiving the same decree, suddenly took flight, and retreated towards Manresa. We cannot yet tell what they may determine to do.

Letters from Reus, near Tarragona, say that a great division of the insurgents had refused to obey his Majesty's orders; that they were warmly pursued by three Generals commanding the Royal troops, dispersed and cut to pieces, with the exception of about 600 men, who saved themselves by flight, and entered Tarragona to make their submission and to deliver up their arms.

The great focus of the rebellion is at present in the environs of Manresa; the people are greatly agitated in the whole country, and extreme irritation prevails.

Seu D'Urgel, Oct. 6.—The French garrison has disarmed the Custom-house officers of Puycerda, and of the other surrounding posts, who had taken refuge in our town. A very considerable party of Agraviados has appeared during these three days in the village of Enserail. It is affirmed that they have bought sheep at 40 francs a piece.—*Echo du Midi.*

Barcelona, Oct. 3.—On Sunday, the 30th, we had an alarm. Six or eight hundred rebels came to St. Andre de Palomar, a village one league from Barcelona, and levied contributions. Another detachment did the same at Clot, a little village half a league off, and under the guns of Fort Pean, an outwork of Barcelona. The governor was obliged to shut the gates. Some Agraviados ventured to pursue, upon the glacis, some citizens who sought the protection of our sentinels. People went on the ramparts to look at them. General Reizet sent out the 10th regiment, which went to St. Andre with a squadron of chasseurs, and two cannon; a battalion of the 16th regiment marched to Sarria.

General d'Arbaub Misson commanded this rally. The rebels retired; there was no rencontre. The 10th regiment will remain some days out of the city to observe their motions, and will be successively relieved by another regiment till we know what to think of the submission of the rebels; we have reason to expect it from the effect produced by the arrival of the King. The inhabitants of Barcelona were much pleased at the sortie ordered by general Reizet.

The archbishop and bishops are going to Tarragona, Reus has been evacuated by the rebels after a pretty serious affair: the inhabitants have been armed.

Those of Taransa, a very rich town, by its cloth-manufactories, have always resisted the attacks of the rebels, because the workmen were armed.

(From the *Moniteur* of Monday.)

Paris, Oct. 14.—A letter from Navarin of the 26th of September informs us, that Admiral de Rigny, arrived off that port on the 22d. Thirty-two ships of the Turkish fleet, loaded with Turkish troops, were cruising before the port; 80 others were in the port itself.

On the 25th, at 10 o'clock in the morning, Admirals de Rigny and Codrington repaired to the tent of Ibrahim, and declared to him, alternately in French and English, that in consequence of the refusal of the Porte to accept the mediation, they had received orders to bring about an armistice in fact (*etablir une armistice de fait*), and to destroy the forces which should oppose it.

After having listened with equal composure and attention, the Pacha answered, that as a servant to the Porte, he had received orders to push the war in the Morea, and to finish it by a decisive attack on Hydra; that he was not in a manner qualified (*il n' avait aucune qualité*) to listen to the communications made to him, or to take a part, of his own authority; that, however, the orders of the Porte not having provided for the extraordinary case which now presented itself, he should send couriers to Constantinople and Egypt, and that till their return he gave his word that his fleet should not quit Navarin, however hard it was for him to be stopped at the moment when all was finished, since the strength of his expedition, such as they saw it, was evidently irresistible by the Greeks.

The Official Gazette of Madrid, of the 7th, announces that the insurgent army of Catalonia had yielded to the invitation of the King.

The soldiers are returning to their homes. Some of the chiefs have returned home. One only, Don Pierre Morato, has presented himself to the King.

The junta of Manresa has made its submission to the Count d'Espagne, except Carajol, the president, who has fled and embarked with the booty he has made.

All is over in Guipuscoa. The Chief, Lausa Garreta, has just been arrested there.

(The above articles are copied without any addition by the Gazette de France, dated October 16.)

(From the *Moniteur* of Sunday.)

A notice from the General Post-office informs the public, that, beginning with the month of October, a packet will be regularly despatched from Bordeaux for Vera Cruz, which will take letters for that place and Mexico. The packets will sail on the 20th of every month, and touch alternately at Hayti and Martinique, and will take letters to those places. The first packet will sail on the 20th of October, and touch at Hayti; the second on the 20th of November, and touch at Martinique. Letters to be post-paid at the same rate as letters for the colonies.

(From the *Gazette de France*, Oct. 15.)

"The Junta of Manresa has made its submission, and the rebels are every where laying down their arms.

"The king has just banished from Madrid, two superior officers of the royalist volunteers, well known for the exaggeration of their opinions.

"The Nuncio of his Holiness arrived at Madrid yesterday evening."

The Austrian Observer gives, after a letter from Alexandria in Egypt, the following account of the Egyptian expedition:—

"First division, commanded by the Capitan Bey,—two ships of the line of 84 guns, and five frigates from Constantinople, under his immediate orders; three frigates from Tunis, nine corvettes from Constantinople, one brig from Tunis, under the command of Riala Bey. Second division, composed only of Egyptian vessels, organized on the European system, commanded by Moharrem Bey, governor of Alexandria, four 64 gun frigates, eleven corvettes, three brigs, five schooners, and six fire ships; lastly, forty-one transports, eleven of which armed; in all ninety-two sail.

"The 10th regiment of Foot, which is embarked on board the fleet, is 3700 strong. There are besides 100 cavalry. The Observer remarks, that if the news which it has received is correct, the fleet must have taken troops on board on the coast of Asia, or at Candia, because these letters state that 5000 infantry and 500 cavalry were landed in the Morea. There is a sufficient quantity of provisions and ammunition, and a million of Spanish piasters were put on board. Letellier and eight French officers are with the expedition. The sailors of the Egyptian fleet are Arabs, to the number of 3000, and newly trained. All the individuals who make part of the expedition had received their pay up to the 18th of August."

PRIVATE CORRESPONDENCE.

Paris, Oct. 8.—To morrow the King returns to town, where the court will be stationary for the winter. The conjectures of those who from their judgments on recollections of the past, and who have been accustomed to regard the journies of the court to Compiegne and Fontainbleau as creating epochs necessarily critical for ministers, have not been realized: there is no foundation for the reports which have prevailed in some circles here, and also abroad, that M. de Clermont Tonnerre is to be succeeded in the War Department by the Baron de Damas, and that Baron Pasquier is to be minister for Foreign Affairs. The latter has declared himself too decidedly against the present administration to admit the supposition that he could form a part of it, were even some modifications of its system, and some changes in its constitution, to take place.

We will kept our present Ministers, then; but shall we also keep our present Chamber of Deputies? This is a question of more difficult solution. However valuable that Chamber may be in consequence of what it has cost the ministers in favours, intrigues, and promises, the discredit into which it has fallen is too great.—The partisans of the priests and the Jesuits are the only persons who wish it to be preserved; they are devoted to a body which has been made septennial under their influence, which voted the indemnity, the law of primogeniture, and the law of sacrilege, and they are afraid the means which were so scandalously employed in 1824 may not succeed again on a new election. They expect that the Chamber, which they call the *introuvable* Chamber *retrouvée*, will have sufficient complaisance to adopt a third modifying law, which shall change, for example, the direct election, into an indirect election, and, leaving to the arrondissement colleges only the right of presentation, shall vest the choice in the departemental colleges.

To secure a majority in the Chamber of Peers the priest party wishes to give seats to all Bishops, on the sole ground of the dignity of their office. This party is very powerful: it composes or governs hur Camarilla.

The President of the Council and several of his colleagues perceive with much uneasiness the possibility of such a plan being dictated to them. What map we conclude the clergy would do on being rendered all-powerful, if we may judge of the use which they already make of the influence which has been conceded to them?—But, considering that in the course of one year the lists of electors will be more correctly made up, and the new law on the jury better understood,—that the generation born in 1797, which did not witness the horrors committed in the name of liberty, will enter the colleges imbued with principles entirely liberal,—that at least 80 deputies appear determined to resign at the end of the present session, not choosing to hold for seven years a power which had been conferred upon them with the chance of their retaining it only five,—that the elections of 1828 would come on after a warm session, and when the press would be free for several months from the censorship, the ministers think it would be better not to defer a measure which must inevitably be restored to one year hence; and that it is more prudent to risk without further delay the consequences of a general election.

They found their hope of obtaining a sufficient majority on the examination which has been made of the present electoral lists. It is said, that of 84 departemental colleges, there are 54 in which the ministers will have a majority, and they think that it is not impossible to obtain a still greater number of returns favourable to their views from the arrondissement colleges. Are these calculations sound? There is reason to doubt their accuracy, when, on the one hand, it is known, that out of 12 deputies for the department of the North, only four appear to have the chance of being re-elected; and that in the department of the Gironde there is little probability that any of the deputies, with the exception of M. Gauthier, and perhaps M. Ravez, will have any votes in their favour. I have taken these two terms of comparison in the most influential departments of the North and South, my data asserting.

The counter opposition is exerting all its influence to force on a dissolution. In fact, the chance of obtaining returns favourable to that party is greater now than it will be next year, when the liberal ascendancy will be more decided in the colleges. If any consideration can induce the ministers to hesitate for the enemies they have most to fear, their most formidable competitors are in the ranks of this counter or Royalist opposition.

Suppose the present chamber dissolved, it will still be necessary to secure a more certain majority in the hereditary chamber. Will the number of the peers be increased? The examples of such a proceeding are not encouraging, and the members of the old peerages threaten a defection, if batches made after the manner of your Queen Anne, and the Duke de Gazes, shall degrade the peerage. On the other hand, promises of peerages have been profusely scattered about in the Chamber of Deputies. Are these promises to be disregarded, and the holders of such bonds to be treated as were the peers made by secret ordinances, which were intrusted to agents, at the time of the repeal of the election law of 5th of Feb. 1817? The Prince of Broglie, Count Beugnot, the Marquis de Montclam, were then nominated peers, but have never been able to obtain their admission; so that they have still to receive the reward due to them for the mortal wounds which they then inflicted on a law dear to the nation. People will not be caught in this way again. This you must perceive that the embarrassments increase. Nobody can tell how they are to be got rid of; and what adds to the difficulty is, the discontent of the Judges, so frequently insulted and irritated by the administration. In such a situation, amidst the unpopularity which the censorship has every where spread, and the discouragement of the commercial and manufacturing classes, our ministers have on their hands the ridiculous war with Algiers, the important affairs of Greece, and the not less important but desperate business of Spain. It requires the power of the censorship to prevent us from doing rigorous justice to their semi-official explanations, which pretend to account for the neutrality of our troops in Spain, notwithstanding the sanguinary colours of the Agriviados surround them, and seditious cries in favour of Charles V. and the holy Inquisitions salute their ears. Every one recollects how promptly they were sent against the insurgents of Tarifa, whose banners bore the inscription "Ferdinand VII. and the Constitution."

It is reported that Ferdinand, before he left Madrid, signed a convention for granting the independence of South America, under the guarantee of France and England. It is said that this treaty consists of 11 or 12 articles, which stipulate that the new States shall, during 12 years, pay to Spain 12,000,000 of francs, and 500,000 dollars in perpetuity; that out of these annual 12,000,000, the sums due to England and France shall be paid; and, finally, that the united forces of the two guaranteeing cabinets shall protect either of the two powers of the Peninsula which may be attacked by the other. After the exchange of the ratification of this convention by the Americans, the French and English troops are to evacuate Spain and Portugal.

P. S. The following facts corroborate the reports of the dissolution of the Chamber of Deputies. Several Prefets have received notices from the ministers to make preparations, in the event of a new electoral contest.—A First President of a Royal Court (that of Caen), who was at first pressed to repair to his post, has since been desired to stop at Lyons, where he resides, and make arrangements for his re-election. A minister of State (M. de St. Cricq), who was lately purchased some fine estates in Lower Normandy, has obtained the place of Mayor of his village, which, without doubt, indicates his intention to become a candidate.—*Times.*

(Zie Vervolg.)

Vervolg van de Curaçaosche Courant van den 15den December 1827.

TE KOOP OF TE BEVRACHTEN,
DE GALJOOT
LOUISA MARGARETHA.

Voor verdere informatie vervoege men by den ondergeteekende aan boord of ten zyne huize op Pietermaay No. 14.

J. MOLLER.

Den 13den December 1827.

J. J. POOL adverteert het Geëerde Publiek dat hy met de aankomst van het schip Henriette & Betsy, weder op nieuw voorzien is geworden van onderscheidene Provisien, Drooge Goederen, &c.&c. als tevens, dat gemelde bodem op den twintigsten December aanstaande zonder uitstel naar de kolonie Suriname vertrekken zal. Voor Vracht of Passage derwaarts vervoege men zich by bovengenoemde of by den Kapitein aan boord.
Den 30sten November 1827.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—DECEMBER.

8.	golet Rapid, Grover,	St. Kits
	—— Superior, Mercer,	Porto Rico
10.	bark Mary, Palm,	St. Thomas
	brik Generaal Borgella, Pontilius,	St. Domingo
	golet Gouverneur Cantz'laar, De Haseth,	St. Eustatius
11.	—— Aimable Lucia, Diedenhoven,	Maracaybo

UITGEKLAARD—DECEMBER.

12.	golet Rapid, Grover,	
13.	—— Del Carmen, Jacobs,	
14.	bark Drie Gebroeders, Oduber,	

Op Maandag morgen den 10den dezer, is van Hellevoetsluis alhier aangekomen Z. M.'s Pakket Brik de Zwaluwe, gekommandeerd door den Weled. Gestrengen Heer Ampt, Luitenant der eerste Klasse; aan boord hebbende Zyne Excellentie den Heer Generaal Majoor Van den Bosch, Z. M.'s Commissaris Generaal naar de Nederlandsche West Indische bezittingen, deszelfs Echtgenoote en Zoontje; benevens de Weledele Heeren A. H. Guljé, Financiëel Hoofd Ambtenaar, C. G. J. Jabot, Secretaris van Zyne Excellentie en J. L. Mouton, Mr. J. H. van den Bosch, Zoon van Zyne Excellentie, en N. R. H. Guljé, Ambtenaren. Zyne Excellentie is met de gebruikelyke eerbewyzen door Z. E. onzen Gouverneur, vergezeld van de Raden van Policie en de Officieren der gewapende magt alhier, ontvangen geworden.

Met de aankomst van het Nederlandsche Brikschip Maria & Jacoba, kapitein J. J. Bart, hebben wy Nederlandsche Kouranten ontvangen loopende tot den 16den October ll. Dit vaartuig heeft 39 dagen reis van Texel naar het eiland St. Thomas gehad; is van Plymouth af tot op de eilanden vergezeld geweest van de Britsche pakket de Duke of York, bestemd naar Jamaika en Vera Cruz; en is, na 12 dagen op St. Thomas te hebben vertoefd, den 10den dezer alhier aangekomen.

VERDERE UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Londen, 10den Sept.—Gisteren heeft men algemeen verzekerd, dat er zeer gunstige berigten uit Konstantinopel waren aangekomen, en dat men reden had, om zich te vleyen, dat de Verhevene Porte geneigdheid toonde, om tot eene minnelyke schikking te komen. Het schynt vry zeker, dat byzondere brieven van handelskantoren, de dagteekening voerende van den 17den of 18den September, aanleiding hebben gegeven tot het bedoeld gerucht. Evenwel verzekert het ministerieel avondblad van gisteren, dat men nog geen volledig vertrouwen op dergelyke berigten kan stellen, zoo lang de officiele opgaven der ambassadeurs geene blyken opleveren van eenige verandering in de staatkunde des Sultans; dat depeches van den 16den bepaaldelyk vermelden, dat de staat van zaken in niets wezenlyks veranderd was, en dat de Porte bedaardelyk scheen aftewachten, welke maatregelen de drie mogendheden, ten gevolge van het traktaat van July, zouden nemen.

Intusschen meldt een der best onderrigte bladen, dat de Engelsche onderdanen in Konstantinopel den 10den September waren gewaarschuwd, van op hun aanstaand vertrek bedacht te zyn; dat dit vertrek den 17den weder was uitgesteld, en dat dus eene niet ongunstige omstandigheid aanleiding tot dit uitstel moest hebben gegeven.

Frankfort, 9den Oct.—De berigten, welke men dezer dagen uit Konstantinopel heeft ontvangen, voeren de dagteekening van den 11den en den 15den September. Derzelver voorname inhoud komt op het navolgende neder:

"De Sultan is nog niet afgeweken van zyn aangenomen stelsel, om de aanbiedingen van de drie mogendheden met eene zekere minachting van de hand te wyzen. Toen de dragomans zich den 31sten Augustus by den reis-effendi lieten vinden, om hem de nota te overhandigen, waarby de Porte werd opmerkzaam gemaakt op de maatregelen, welke hare weigering zoude te weeg brengen, verzekerde hy andermaal op eenen hoogen toon, niets omtrent eene tusschenkomst in de Grieksche aangelegenheden te mogen aannemen, maar liet hy zich toch naderhand met hun in een gesprek in, wegens den aard der bedoelde maatregelen, welke hy niet anders dan als eene daad van vyandelykheid wilde hebben aangemerkt. De dragomans hebben hem echter niet kunnen bewegen de nota aantenemen, maar hebben zich genoodzaakt gezien, dezelve, even als by eene vorige gelegenheid, op eene sofa neder te leggen.

"Het schynt, dat de Sultan zich vleit, dat de verschillende belangen der drie mogendheden, welke ditmaal, door de staatkunde van wylen den Britschen minister Canning, op een punt vereenigd zyn geworden, op het oogenblik, dat de by het traktaat bedoelde wezenlyke tusschenkomst in de daad te werk zoude moeten worden gesteld, die werking zullen beletten. Genoemde monarch schynt zich niet te bekommeren over de drukke gemeenschap, welke de gezanten met de kommandanten der eskaders in den Archipel onderhouden, en, terwyl hy aan de eene zyde toebereidselen maakt, zoo wel in den Bosphorus, als aan de Dardanellen en op het eiland Tenedos, tot een ernstigen tegenstand, vermeerdert hy de troepen in die kwartieren, waar de Franken eenigen overlast van de zyde der Muzelmannen zouden kunnen duchten, ten einde in allen geval de goede orde te kunnen bewaren. Men vindt intusschen lieden, die zich overtuigd houden, dat, in weerwil van alle deze toebereidselen, de Porte niet by magte is, om, indien het traktaat in de daad wordt te werk gesteld en de schepen der verbondene mogendheden gewapender hand tusschen beide komen, eenigen ernstigen tegenstand te kunnen bieden.

"De Grieksche commissie van regering heeft de aangebodene bemiddeling en den daar mede verbonden wapenstilstand volvaardig aangenomen; maar zoo lang de Porte weigert, kan dit besluit niets te weeg brengen."

Brieven van den 17den September met een buitengewone gelegenheid ontvangen, melden, dat ook tot dien dag nog niets gewigtigs was voorgevallen.

Met berigten uit de Levant verneemt men, dat de twee Britsche linie-schepen, ter versterking van den admiraal Codrington van de Taag vertrokken, zich te midden van Augustus onder deszelfs bevelen hebben gesteld, en dat de vier Fransche linie-schepen, voor het eskader van den admiraal de Rigny bestemd, in het laatst van Augustus vóór Milo zyn ten anker gekomen. Van de aankomst der Russische vloot heeft men nog niets vernomen, en ook van het gerucht, dat het opperbevel over de gezamelyke eskaders aan den Britschen vlootvoogd zoude worden opgedragen, wordt niet verders gemeld. Het is aan den anderen kant zeker, dat de Egyptische versterkings-vloot, den 20sten Augustus, na twee dagen in de bogt van Marmarissa ten anker te hebben gelegen, naar den Archipel is gestevend, en daarna behouden in de haven van Navarino is binnen geloopen, alwaar zy alsnu de ingescheepte troepen, ten getale van 5000 man, aan wal kan zetten.

Het blykt tot nog toe niet, dat deze vloot onderweg eenige gemeenschap heeft gehad met, o ontmoet is door een der eskaders van de drie mogendheden, maar men heeft in Trieste berigten van Zante van den 17den September, welke verzekeren, dat de Engelsche vloot terstond vóór Navarino is verschenen, ten einde de Egyptenaren te blokkeren [Hetzelve wordt ook door de Fransche ministeriele papieren verzekerd] door welken maatregel een aanval op Hydra zoude worden verhoed, terwyl voor het overige de wegen op het schiereiland zoo moeilyk zyn, dat men kwalyk van Ibrahim kan verwachten, dat hy vooreerst en by het naderen van het barre jaargetyde iets wezenlyks tegen Naupli zal kunnen ondernemen. De jongste berigten uit Naupli zyn van den 30sten Augustus, als wanneer de regeringskommissie weder naar Egina was vertrokken, en de generaal Church zich naar Korinthe had begeven ten einde de magt der Grieken aldaar byeen te trekken. De kolonel Fabvier zoude worden uitgenoodigd, om mede te werken tot dezen maatregel, maar men hield zich overtuigd, dat hy zulks zoude weigeren. De kommissarissen, welke de regerings-kommissie der Grieken het aanbod hebben gedaan van de bemiddeling en den daarmede verbonden wapenstilstand, waren de kapitein van het Britsch fregat Cambrian voor Groot-Brittanje; de kapitein van het Fransch fregat Armide voor Frankryk, en zekere Timoni, een boodschapper by de Russische ambassade (denkelyk te Konstantinopel) voor Rusland.

De admiraal Cochrane was naar Megara gezeild, om te zien, in hoe verre hy tot de verdediging van Korinthe konde medewerken.

Den 12den Oct.—Volgens berigten door Oostenryksche dagbladen medegedeeld, is de Egyptische vloot, ten getale van 90 zeilen, den 8sten September voor Navarino en Modon ten anker gekomen, en heeft zy als toen aan boord gehad het 10de regiment Egyptische troepen, sterk 3700 man, en 100 ruiters. Kort daarna is zy gevolgd door het eskader van den Britschen admiraal Codrington, bestaande uit de linie schepen Asia, Albion en Genoa, de fregatten Cambrian, Seringapatnam, Najad, Glascow en Talbot, en eenige kleinere vaartuigen. Men wilde op Zante stellig onderrigt zyn, dat de genoemde admiraal den Konstantinopolitaanschen vlootvoogd, zoo wel als den Egyptischen, heeft doen aanzeggen, dat zy zich vooreerst van daar niet zouden verwyderen, of dat hy hun zulks zoude beletten; en dat hy eerlang nog eene versterking wachtte van vier Fransche schepen en eenige fregatten uit de wateren van Milo, ten einde met hem het oog te houden op deze vereenigde vloten.

Men wilde op Corfu den 23sten September berigt hebben, dat het Russisch eskader den 18den September te Naupli was aangekomen en aldaar met een groot vreugdegejuich ontvangen. Het ontbreekt echter aan andere opgaven, waaraan men de echtheid van dit berigt, het welk niet onwaarschynlyk voorkomt, kan toetsen.

Terwyl de Britsche vloot naar Navarino stevende, ten einde de scheepsmagt der Muzelmannen aldaar te blokkeren, moet lord Cochrane met de Hellas en eenig klein vaartuig naar de wateren van Missolongi zyn gestevend, ten einde, zoo mogelyk, de positien van Vassaladi en Anatolico, welke, na het vernielen der hoofdvesting nog eenige waarde hebben behouden, te vermeesteren.—Van het oogenblik echter, dat de Grieksche regering de bemiddeling der mogendheden en mitsdien den daaraan verbonden wapenstilstand heeft aangenomen, kan men van hare zyde kwalyk eenige andere dan defensive maatregelen veronderstellen, en dient men dus omtrent het oogmerk van den togt van genoemden vlootvoogd nadere inlichtingen aftewachten.

Latere berigten uit Konstantinopel dan van den 17den September, schynt men niet ontvangen te hebben. Des tyds verzekerde men, dat de Porte verklaard zoude hebben, dat zy de eerste daad van geweld, ten gevolge van het tractaat van den 6den July, als eene vredebreuk zoude aanmerken. Van het plegen van eene dergelyke daad is nog niets gebleken; een berigt ten minste, als of een Engelsch fregat een oorlogs vaartuig van Tunis, tot de Egyptische vloot behoorende, het welk de reede van Navarino wilde verlaten, door eene volle laag zoude bewogen hebben, om op nieuw ten anker te komen, verdient voor 's hands geen geloof, en alles schynt zich nog tot mondelinge mededeelingen te hebben bepaald. Ibrahim heeft intusschen 4 Tartaren met het berigt der vorderingen van den Britschen admiraal naar Konstantinopel gezonden. Welken indruk hetzelve daar te lande heeft te weeg gebragt, is nog niet bekend.

Parys, 9den Oct.—Z. M. de koning van Spanje heeft den 23sten in het aartsbisschoppelyk paleis van Tarragona de Catalanen by eene proclamatie zyne komst in hunne provincie aangekondigd, ten einde de orde te handhaven, personen en goederen te beschermen en de rustverstoorders te straffen. Z. M. heeft hun te kennen, dat hy de oproerlingen voor de laatstemaal genadiglyk toespreekt, en bereid is, om de bezwaren van degenen, die gehoorzaamheid betoonen, aan te hooren;—dat hy niet verdrukt wordt; dat de lieden, die zyn vertrouwen genieten, niet tegen de godsdienst zamenspannen; dat het vaderland niet in gevaar is; dat de Catalanen, die als nu de wapenen opvatten, dezelve wenden tegen hunnen wettigen Koning en heer, en het voorbeeld volgen van de revolutionairen van 1820. Z. M. vleit zich, dat zyne tegenwoordigheid alle vooroordeelen zal doen ophouden en het wantrouwen zal doen verdwynen; maar verzekert, dat, zoo de opstandelingen, binnen een etmaal, na dat zy van deze proklamatie kennis dragen, de wapenen niet nederleggen; hunne opperhoofden van allerleie klassen niet aan hem, ter zyner vrye beschikking, overlaten, en naar hunne woonplaatsen terugkeeren, de bepalingen van het dekreet van den 10den September zullen worden te werk gesteld en gevolgd door eene tuchtiging der hardnekkigen, van welke het aandenken nog langen tyd zal worden voortgeplant. Deze aankondiging draagt, behalve 'sKonings teekening, ook die van den minister Colomarde.

Het is niet gebleken, welken indruk deze proclamatie heeft te weeg gebragt. Den 2den October verzekerde men te Pergignan, dat Girona steeds geblokkeerd was en de insurgenten voor die plaats dagelyks met de koninklyke troepen handgemeen waren.

Den 12den Oct.—De Russische ambassadeur, en de verkoren president van Griekenland, graaf Capo d'Istria, hebben dezer dagen buitengewone couriers ontvangen. De laatste heeft daarop een courier naar Italie gezonden.

De heeren Recacho en Balboa, welke gedurende eenen zoo langen tyd, als intendanten van policie in Spanje, de woelingen der apostolieken in toom hebben gehouden, maar by het uitbreken der jongste onlusten in Catalonie by den Koning in ongenade zyn vervallen, en, de een naar het noorden, de ander naar het zuiden des Ryks zyn verbannen, hebben zich geenzins daar te lande veilig gerekend; zyn beide herwaarts gevlugt en bohouden in deze residentie aangekomen.

Omtrent den toestand van Catalonie, alwaar de factie, die, met behulp der Fransche wapenen, in den jare 1823 de konstitutie, welke het verlichtst gedeelte der natie aankleefde, heeft omverre geworpen, thans den Koning in de uitoefening van zyn alleenheerschend gezag gewapender hande wet wil stellen, is nog weinig zekers bekend. Korte dagen na dat de generaal Monet naar Catalonie was gezonden, om de rebellen te vuur en te zwaard te vervolgen, schynt men te hebben begrepen, dat de laatste te sterk waren, en dat men hen door overreding, misschien door toegefelykheid, tot rust moest brengen;—zyn de krygshaftige toebereidselen van den generaal Monet op eens gestaakt, en is de generaal Romagosa met 's Konings voorstellen in de provincie gekomen. Volgens het algemeen gerucht heeft hy de hoofden in een klooster vereenigd en het zoo verre gebragt, dat sommigen zich wilden onderwerpen, doch anderen wilden volhouden, en dat het tusschen den beruchten *Jep* en *el Caragol* tot eene openbare tweedragt is gekomen. In dien tusschentyd is de proclamatie des Konings in het licht verschenen. Volgens de ministerieele dagbladen hebben verscheidene personen, welke de wapenen hadden opgevat, en onder andere 7 à 800 gewezene vrywilligers van de bende van Boque, dezelve nedergelegd, ten einde van 's Konings amnestie gebruik te maken. In hoeverre echter dit voorbeeld door andere is gevolgd, is niet gebleken.

Men ziet met verlangen nadere berigten te gemoet, en wel inzonderheid omtrent de concessien, die men geraden zal oordeelen zich, ten aanzien der insurgenten, welke klaarblykelyk door dezelfde factie hier te lande worden ondersteund, die de portugeesche onlusten heeft aangestookt, te moeten laten welgevallen.

Men meldt uit Lissabon, dat de Miguellisten nu aan alle zyden het hoofd opsteken, en den Infaut D. Miguel, die als constitutioneel regent derwaarts gaat, als alleenheerschend Koning willen uitroepen. De monarchalen hier te lande willen deze bewegingen op rekening stellen der konstitutionele Portugezen.